

τῆς θυμηδοῦς συναναστροφῆς τοῦ τῆς προχθεσινῆς ἐσπέρας, ἣτις ἀπὸ τῆς 10 ὥρας μετεβλήθη εἰς δραστηρίαν θεραπείαν, τεσσάρων ἐπιστημόνων δοκίμων ἰατρῶν παρισταμένων, χωρὶς νὰ δυνηθῶσι ν' ἀναβάλλωσι τὴν ἐκτέλεσιν ἀνωτέρας θελήσεως· ἡ δὲ χαραγὴ τῆς χθεσινῆς πενθίμου ἡμέρας ὑπῆρξε τὸ ἀφετήριον τῆς μεταστάσεως τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν αἰωνίαν μακαριότητα.

Γρηγορεῖτε γοῦν, ὅτι οὐκ οἶδατε, ὡς αἱ μωραὶ Παρθένοι, οὐδὲ τὴν ὥραν οὐδὲ τὴν στιγμήν, ἐν ἣ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται· διότι οὐδὲν ἄλλο χαρακτηριστικώτερον τῆς ζωῆς, εἰ μὴ ὅτι βαδίζει κατεσπευσμένως πρὸς τὸν θάνατον. Τοῦτο ἐπιμαρτυρεῖ ὁ βίος ὀλοκληρος τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου ὁ ὁποῖος πρόκειται ἡμῖν, ἀδελφοί μου, διδακτικώτερον παράδειγμα, ἀναγόμενον οὐ μόνον εἰς τὸ θεῖον δόγμα, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ σοφὸν ἀπόφθεγμα τῆς προγονικῆς ἡμῶν μεγαλοφυΐας «τοῦ χρόνου φείδου»· περιέχει δὲ μέγα τὸ ἐνδιαφέρον εἰς τὸ πρακτικὸν μέρος τῆς κοινωνίας.

Τὸ γένος ἔλκων ἐκ Δημιτζάνης ὁ μακαρίτης Σωτήριος, λέγω, τοῦ Πελοποννησιακοῦ Φυτωρίου τούτου πάσης Ἑλληνικῆς βιομηχανίας, καὶ ἐκ τῆς τῶν φιλοσοφῶν ἀρχαίας τοῦ τόπου φυλῆς (α). Ἐγεννήθη ἐνταῦθα τῷ 1802—1803 παρὰ γονέων εὐσεβῶν, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Παναγιώτης, ἀκολουθῶν τὰς παραδόσεις τῶν προπατόρων του, κατὰ τὰς ὁποίας ἐν τῇδε τῇ ματαιότητι τοῦ κόσμου ὀφείλει ὁ ἄνθρωπος πρὸς τοὺς ἄλλοις ἠθικοῖς πλεονεκτήμασι νὰ γίνηται ἢ ἀργυροῦς ἢ σιδηροῦς, κατὰ τὴν ἐγχώριον τῶν Δημιτζανιτῶν φράσιν, δηλονότι ἢ πλοῦτον ἀρκοῦντα δικαίως κεκτημένος, ἢ δυνάμενος ν' ἀσχολῆται εἰς ἔργον τι ἀνά-

(α) Σημ. Ἡ ὑπὸ τὴν Δημιτζάνην Ἀρχαία Μονὴ τοῦ Φιλοσόφου εἶνε ἱδρυμα τοῦ προγόνου αὐτῆς, παρ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβεν.

